

Republika Hrvatska
Općinski sud u Zadru,
Stalna služba Benkovac
Stjepana Radića 10, Benkovac

Poslovni broj: P-1550/2024-20

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Zadru, Stalna služba u Benkovcu, OIB: 78866932443, po sutkinji toga suda Danijeli Števanji, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Marinka Baljaka iz Kožlovca, Kožlovac 130, OIB: 12228743531, zastupan po punomoćnici Elmi Predovan, odvjetnici iz Benkovca, protiv tuženice Republike Hrvatske, zastupane po zakonskom zastupniku Općinskom državnom odvjetništvu u Zadru, Građansko-upravnom odjelu, radi utvrđenja prava vlasništva, nakon glavne i javne rasprave, 20. srpnja 2026.

p r e s u d i o j e

Utvrđuje se prema tuženoj Republici Hrvatskoj da je tužitelj Marinko Baljak, OIB: 12228743531, stekao pravo vlasništva za $\frac{3}{4}$ dijela i stekao valjanu pravnu osnovu za stjecanje prava vlasništva za $\frac{1}{4}$ dijela nekretnina označenih kao dio čest. zem. 1301 k.o. Lepuri površine 855 m², označen slovima A-B-C-D-E-F-A, dio čest. zem. 1308 k.o. Lepuri površine 658 m², označen slovima E-F-G-H-E i dio čest. zem. 1312 k.o. Lepuri površine 702 m², označen slovima G-H-I-J-G, na skici sudskog očevida stalnog sudskog vještaka Frane Vlatkovića dipl. Ing. geod. od 25.3.2026. god., koja skica je sastavni dio ove presude, što je tužena dužna trpjeti da tužitelj glasom ove presude uknjiži predmetne nekretnine na svoje ime, sve u roku od 15 dana od dana pravomoćnosti ove presude.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi od 17. srpnja 2024. navodi da je vanknjižni vlasnik i posjednik nekretnina označenih kao dio čest. zem. 1301 k.o. Lepuri površine 855 m², dio čest. zem. 1308 k.o. Lepuri površine 658 m² i dio čest. zem. 1312 k.o. Lepuri površine 702, sve prikazane na geodetskoj podlozi Maria Jovića mag. Ing. geod. iz listopada 2023. god. Označene nekretnine u naravi predstavljaju jedinstvenu cjelinu, oranicu koju je imenovani stekao nasljeđivanjem iza oca Obrada Baljaka i djeda Stevana Baljaka, te u diobi sa ostalim nasljednicima sestrom Zorkom Kunder i rodicom Gordanom Baljak s kojima je sklopio ugovor o diobi nekretnina OV-7737/2022 od 9.6.2022. Na predmetnim nekretninama otac i djed tužitelja ranije su imali vinograd kojeg je tužitelj nakon Domovinskog rata izvadio i iste sada koristi kao oranicu. Cijeli posjed djed

tužitelja je ogradio suhozidom još 1920., a isti djelomično postoji i danas. Označene nekretnine u dugogodišnjem je posjedu tužitelja i njegovih prednika, te iste nikada nitko nije smetao u njihovom posjedovanju i korištenju. Kao posjednici dijela čest. zem. 1301 i dijela čest. zem. 1308 k.o. Lepuri upisani su tužitelj i njegova sestra Zorka Kunder, dok je ranije bio upisan njihov otac Obrad Baljak, a od revizije posjedovnog stanja, djed Stevan Baljak kojega su naslijedili sin Obrad Baljak, (otac tužitelja i Zorke Kunder), sin Bogdan Baljak, otac Gordane Baljak, s kojima se tužitelj podijelio, te kćerka Zorka Tintor čiji je sin Neven Tintor svoj dio na svim naslijeđenim nekretninama, pa i predmetnim darovao tužitelju Marinku Baljak. Obzirom da su predmetne nekretnine uknjižene u korist Republike Hrvatske tužitelj se u skladu sa odredbom čl. 186. a ZPP-a obratio tuženoj sa zahtjevom za mirno rješenje spora no dopisom N-DO-14/2024 od 2.4.2024. god. isti je obaviješten kako nema uvjeta za mirno rješenje spora iz kojeg razloga isti ustaje ovom tužbom i predlaže da sud usvoji postavljeni tužbeni zahtjev.

2. U odgovoru na tužbu tuženica u prvom redu ističe da se tužitelj tuženoj obratio sa zahtjevom za mirno rješenje spora kojim je predložio da mu Republika Hrvatska prizna da je stekao valjanu pravnu osnovu za stjecanje prava vlasništva dijela čest. zem. 1301 k.o. Lepuri, površine 855 m² označenog slovima A-B-C-O-P-R-S-T-A, dijela čest. zem. 1308 k.o. Lepuri, površine 658 m² označenog slovima C-D-L-N-O-C i dijela čest. zem. 1312 k.o. Lepuri, površine 702 m², označenog slovima D-E-F-G-H-I-J-K-L-D temeljem geodetske podloge Maria Jovića, mag. ing. geod. iz listopada 2023. a koji je zaveden u ovom odvjetništvu u upisniku N-DO-14/2024. Tužitelj u ovom postupku postavlja tužbeni zahtjev kojim traži utvrđenje da je stekao pravo vlasništva u odnosu na tuženicu za 3/4 dijela nekretnina označenih kao dijela čest. zem. 1301 k.o. Lepuri, površine 855 m² označenog slovima A-B-C-O-P-R-S-T-A, dijela čest. zem. 1308 k.o. Lepuri, površine 658 m² označenog slovima C-D-L-N-O-C i dijela čest. zem. 1312 k.o. Lepuri, površine 702 m², označenog slovima D-E-F-G-H-I-J-K-L-D temeljem geodetske podloge Maria Jovića, mag. ing. geod. iz listopada 2023., te da se utvrđuje da je tužitelj stekao valjanu pravnu osnovu za stjecanje prava vlasništva za 1/4 dijela nekretnina označenih kao dijela čest. zem. 1301 k.o. Lepuri, površine 855 m² označenog slovima A-B-C-O-P-R-S-T-A, dijela čest. zem. 1308 k.o. Lepuri, površine 658 m² označenog slovima C-D-L-N-O-C i dijela čest. zem. 1312 k.o. Lepuri, površine 702 m², označenog slovima D-E-F-G-H-I-J-K-L-D temeljem geodetske podloge Maria Jovića, mag. ing. geod. iz listopada 2023. Čl. 186.a Zakona o parničnom postupku je propisano da zahtjev za mirno rješenje spora mora sadržavati sve što i tužba, pa je iz toga jasno da tužitelj nije mogao postaviti ovakav tužbeni zahtjev, odnosno nisu ispunjene procesne pretpostavke za postavljanje takvog zahtjeva. Dakle ne postoji identitet između tužbe i zahtjeva za mirno rješenje spora, stoga se iz tog razloga predlaže odbaciti tužbu tužitelja u odnosu na dio tužbenog zahtjeva koji se odnosi na utvrđenje da je tužitelj stekao pravo vlasništva za 3/4 dijela čest. zem. 1301 k.o. Lepuri, površine 855 m² označenog slovima A-B-C-O-P-R-S-T-A, dijela čest. zem. 1308 k.o. Lepuri, površine 658 m² označenog slovima C-D-L-N-O-C i dijela čest. zem. 1312 k.o. Lepuri, površine 702 m², označenog slovima D-E-F-G-H-I-J-K-L-D temeljem geodetske podloge Maria Jovića, mag. ing. geod. iz listopada 2023. Ukoliko sud ne

odbaci predmetnu tužbu kako je predloženo u prethodnom pasusu, Republika Hrvatska se protivi tužbi, postavljenom tužbenom zahtjevu tužitelja te osporava navode tužitelja kao neosnovane u cijelosti. Naime, iz dokumentacije koju je tužitelj priložio uz tužbu ne proizlazi da isti polaže bilo kakva prava na prethodno identificiranim dijelovima predmetnih nekretnina oznake dio čest. zem. 1301, površine 855 m², dio čest. zem. 1308 površine 658 m² i dio čest. zem. 1312, površine 702 m² sve k.o. Lepuri. Iz navoda povjesnice tužbe tužitelj tvrdi kako je predmetnu nekretninu stekao nasljeđivanjem iza pok. oca i djeda, te u diobi sa ostalim nasljednicima s kojima je sklopio Ugovor o diobi nekretnina, te da je osobno i putem svojih pravnih prednika u dugogodišnjem posjedu istih, a u kojem da ga nitko nije smetao. Iz potvrde Hrvatskih šuma d.o.o., Klasa: ST/24-01/135, Urbroj: 15-00-05/02-24-03 od 19. siječnja 2024. proizlazi da je dio kat. čest. 1301 k.o. Lepuri te dio kat. čest. 1312 obuhvaćene Programom gospodarenja šumama i šumskim zemljištima benkovačkog užeg područja krša za razdoblje 1982.-1991. godine (odnosno na dan 16. listopada 1990. kada je stupio na snagu Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o šumama). Dakle, dijelovi predmetnih nekretnina nedvojbeno predstavljaju šumsko zemljište pa se ističe da tužitelj nije mogao dosjelošću steći pravo vlasništva na takvoj nekretnini. Ističe se da rok za stjecanje prava vlasništva dosjelošću na šumama i šumskom zemljištu počeo je teći tek od odluke Ustavnog suda Republike Hrvatske broj U-I-374/1998 tj. od 12. siječnja 2000., dakle jasno je da dosjelošću tužitelj nije mogao steći pravo vlasništva na šumskom zemljištu. Uvidom u priloženu povijest promjena nadležne DGU od 11. siječnja 2024. vidljivo je da je posjed kat. čest. 1312 bio upisan u korist društvenog vlasništva pod Upravom S. O. Benkovac od revizije posjedovnog stanja od 1956., iz čega proizlazi da tužitelj odnosno njegovi pravni prednici nisu bili u kvalificiranom posjedu predmetne čest. zem., a za preostale utužene dijelove za koje je evidentiran posjed Baljak Stevana, ističe se kako nije vidljivo o kojoj se površini radi, odnosno da li se uopće radi o utuženim dijelovima predmetnih čest. zem. 1308 i 1301 obje k.o. Lepuri, a teret dokaza je na tužitelju. Tužitelj nije mogao steći pravo vlasništva dijela predmetnih nekretnina po niti jednoj osnovi iz Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima. Sijedom svega navedenoga, predlaže se odbaciti tužba U vremenu od 6. travnja 1941. do 12. siječnja 2000. godine na šumama i šumskom zemljištu u vlasništvu Republike Hrvatske bio je zastoj dosijedanja. Nadalje ističe se da bi tijekom postupka bilo potrebno utvrditi jesu li ispunjene pretpostavke za stjecanje prava vlasništva dosjelošću. Predmetna činjenica je odlučna za rješavanje u ovoj pravnoj stvari. Potrebno je utvrditi i da je između pravnih slijednika i njihovih prednika postojala neprekinuta sukcesija u posjedu, odnosno da je posjed na osnovu valjanog pravnog posla ili nasljeđivanjem prešao s jednih na druge, te na koji način su se prednici tužitelja nalazili u posjedu predmetne nekretnine kroz navedeni niz godina, a kako to tvrdi tužitelj, odnosno koja je bila kvaliteta tog posjeda.

3. U dokaznom postupku ovaj Sud izveo je dokaz uvidom u isprave priložene spisu i to u zk. izvadak za zk. uložak broj 634 k.o. Lepuri, (l.s. 4) zk. izvadak 751 k.o. Lepuri (l.s. 5), stari zk. upis zk. uložak 347 k.o. Lepuri (l.s. 6-29), arhivski izvadak iz zemljišne knjige broj zk. uložka 347 k.o. Lepuri (l.s. 30-33), arhivski izvadak iz zemljišne knjige zk. uložka 634 k.o. Lepuri (l.s. 34), zk. uložak (l.s. 35), zk. uložak 751 k.o. Lepuri (l.s. 36-37), geodetska podloga (l.s. 39), Ugovor o diobi nekretnina (l.s. 40-43), izvod iz posjedovnog lista (l.s. 44), izvod iz posjedovnog lista br. 3 (l.s. 45), izvod iz

katastarskog plana (l.s. 46), izvod iz katarskog plana (l.s. 47), povijest promjena na katastarskim česticama (l.s. 52- 61), rješenje Općina Benkovac, Općinska uprava za katastar i geodetske poslove UP/i 38/81 od ožujka 1981. (l.s. 62), rješenje o nasljeđivanju iza smrti Obrada Baljka poslovni broj O-166/14 (l.s. 63-64), iskaz promjena Područni ured za Katastar Zadar, odjel za Katastar nekretnina Benkovac od 31.5.2017. (l.s.66-71), izvod iz posjedovnog lista 3 i 338 (l.s. 72-73), rješenje o nasljeđivanju poslovni broj O-49/70 iza smrti Stevana Baljaka (l.s.150-151), Ugovor o darovanju ovjeren klasa 037-02/19-01/129 od 11. rujna 2019. sklopljen između Tintor Nevena i Baljak Marinka (l.s. 152-155), prijepis posjedovnog lista br. 3. (l.s. 156-158), posjedovni list 3 (l.s. 159-160), izvod iz katastarskog plana (l.s.161-162), kopija snimke iz zraka (l.s. 190), nalaz i mišljenje vještaka Frane Vlatkovića od 30. ožujka 2026. (l.s. 201-203),

4. Tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti je osnovan.

5. Predmet ovog spora zahtjev je tužitelja da se utvrdi da je stekao pravo vlasništva za $\frac{3}{4}$ dijela i da je stekao valjanu pravnu osnovu za stjecanje prava vlasništva za 174 dijela nekretnina označenih kao dio čest. zem. 1301 k.o. Lepuri i površine 8955 m², označena slovima A-B-C-D-E-F-A , dio čest. zem. 1308 k.o. Lepuri površine 658 m², označen slovima E-F-G-H-E i dio čest. zem. 1312 k.o. Lepuri površine 702 m², označen slovima G-H-I-J-G pa da se izvrši upis prava vlasništva na tom dijelu nekretnine na njegovo ime, uz istodobno brisanje tog prava s imena tužene. Kao pravni osnov stjecanja prava vlasništva predmetne nekretnine tužitelj navodi da je stekao nasljeđivanjem, te diobom sa ostalim nasljednicima.

6. Radi identifikacije predmeta spora održan je očevid na licu mjesta uz sudjelovanje stalnog sudskog vještaka geodetske struke Frane Vlatkovića, koji je sačinio skicu lica mjesta s fotografijama, na koju stranke nisu imale prigovora, ni primjedbi, te koju ovaj Sud u cijelosti prihvaća. Tako, stalni sudski vještak utvrđuje da su predmetne nekretnine dio kat. čest. zem. 1308 k.o. Lepuru, dio čest. zem. 1308 k.o. Lepuri , te dio čest. zem. 1312 k.o. Lepuri. Vještak je na uviđaju utvrdio da je predmet spora većim dijelom ograđen starim suhozidom i to u sjevernom dijelu a u južnom dijelu međe su definirane grabljama, te da predmet spora u naravi predstavlja pašnjak.

7. Uvidom u izvadak iz zemljišne knjige ovog suda, zemljišnoknjižnog odjela Benkovac, zk.ul. 634 k.o. Lepuri te zk. uložak 751 k.o. Lepuri, razvidno je kako je kao vlasnica za cijelo na istima upisana tuženica Republika Hrvatska .

7.1. Uvidom u Ugovor o diobi nekretnina razvidno je da je tužitelj Marinko Baljak sklopio diobeni ugovor s Zorkom Kunder i Gordanom Baljak u odnosu na dio kat. čest. 1301 i dio kat. čest. 1308 k.o. Lepuri.

7.2. Uvidom u posjedovni list 3. k.o. Lepuri razvidno je da su kao suposjednici upisani Kunder Zorka i Baljak Marinko na kat. čest. 1301 k.o. Lepuri te na kat. čest. 1308 k.o. Lepuri.

7.3. Nadalje, uvidom u povijest promjena na dio kat. čestica 1301 k.o. Lepuru i dio kat. čest. 1308. k.o. Lepuru razvidno je da su bile upisane u korist Baljak Stevana pok. Spase

od revizije posjedovnog stanja i kultura 1956. Dok je dio kat. čest. 1312 k.o. Lepuri upisana bila u korist Društvenog vlasništva pod upravom S.O. Benkovac od revizije posjedovnog stanja i kultura 1956. , te je u odnosu na kat. čest. 1301 i dijela 1308. k.o. Lepuri izvršen otpis sa Baljak Stevana pok. Spase u korist Baljak Obrada pok. Stevana. , a kasnije otpis na temelju rješenja o nasljeđivanju Općinskog suda u Benkovcu poslovni broj O-166/14 sa Baljak Obrada pok. Stevana u korist Baljak Marinka za $\frac{3}{4}$ dijela i Kundera Zorke za $\frac{1}{4}$ dijela.

7.4. Uvidom u pravomoćno Rješenje o nasljeđivanju iza smrti Baljak Obrada poslovni broj O-166/14, razvidno je da je za dio kat. čest. 1301 i dio 1308 k.o. Lepuri nasljednik tužitelj Marinko Baljak za $\frac{3}{4}$ dijela.

7.5. Uvidom u Iskaz promjena posjedovnog lista 3 k.o. Lepru razvidno je da je posjed s Baljak Obrada pok. Stevana prešao na tužitelja Marinka Baljaka za $\frac{3}{4}$ dijela i na Zorku Kunder za $\frac{1}{4}$ dijela.

7.6. Uvidom u Rješenje o nasljeđivanju iza smrti Baljak Stevana pok. Spasonije poslovni broj O-49/70 razvidno je da su Obrad Baljak, Bogdan Baljak i Zorka Tintor njegovi zakonski nasljednici .

7.7. Uvidom u Ugovor o darovanju sklopljen između Nevena Tintora i Marinka Baljaka razvidno je da je Neven Tintor kao nasljednik pok. Zorke Tintor svoj dio utužene kat. čestice darovao tužitelju.

8. Uvidom u nalaz i mišljenje vještaka geodetske struke Frane Vlatkovića vidljiva je skica predmeta spora.

9. Pored gore navedenih materijalnih dokaza sud je izveo i dokaze saslušanjem svjedoka na licu mjesta prilikom uviđaja, pa je saslušao Zorku Kunder i Nikolu Ivaniševića.

9.1. Svjedokinja Zorka Kunder , sestra tužitelja u svom iskazu navodi da je raniji vlasnik predmetnih nekretnina bio njezin djed pok. Stevan Baljak, a kojeg je za predmetne nekretnine naslijedio njezin otac pok. Obrad Baljak. Nakon njegove smrti njezina braća i ona naslijedili su predmetne kat. čestice. Navodi da su se oni međusobno dogovorili da iste pripadnu upravo tužitelju o čemu su sklopili ugovor o diobi. Svjedokinja tvrdi da su ranije tu njezin djed, a kasnije i otac do kruške koju pokazuje na terenu imali pašnjak a donji dio čestice da je bio vinograd, a kasnije da su tu sadili krumpir te neko vrijeme i djetelinu. Navodi da je njezin otac imao i brata Bogdana, ali da on ne bi tu polagao prava zato što se odrekao svega što bi naslijedio na tom području, a jedna čestica koju je naslijedila njegova kći Gordana ona je isto prepustila njezinu brata odnosno ovdje tužitelju. Navodi da nitko nikada njihove prednike a kasnije ni njih a sada njezina brata nije smetao u posjedu niti bi polagao ikakva prava na predmetne kat. čestice niti susjedi niti treće osobe. Tvrdi da niti Republika Hrvatska ili netko od lokalne samouprave na predmetne nekretnine nije izražavao prava, odnosno ona nije za to čula. Nadalje svjedokinja navodi da je predmetni suhozid zidao njezin djed Stevan a da se sjeća da je tu bio suhozid od kada je ona bila dijete, a da je vinograd sadio njezin djed pok. Stevan, a da je on tu bio negdje do polovine 70 tih godina prošlog stoljeća a možda i

duže ali da se ne sjeća točno jer da je otišla u Zagreb. Na koncu ističe da je cijeli posjed bio ograđen suhozidom a u donjem dijelu gribljama, a da joj nije poznato kako je djed Stevan stekao vlasništvo predmetnih nekretnina, jer se za to nije zanimala.

9.2. Svjedok Nikola Ivanišević navodi da je raniji vlasnik bio djed tužitelja Stevan Baljak, a nakon njegove smrti da je isto naslijedio Obrad Baljak, otac tužitelja da nakon što je Obrad umro i njegova supruga da su njihova djeca naslijedili predmetne nekretnine, ali da su se međusobno podijelili, te u toj diobi da su tužitelja dopale predmetne nekretnine. Svjedok navodi da je tu ranije bio vinograd negdje možda do kraja 70 tih godina prošlog stoljeća a navedeno zna jer da je i on pomagao obrađivati taj vinograd nakon što su izvadili vinograd tu da su zasadili djetelinu i druge povrtne kulture a sjeća se da je bilo i bajam i smokava. Tvrdi da stric tužitelja i njegovi potomci ne bi tu polagali prava jer da su dobili druge nekretnine. Tvrdi da tu živi već 78 godina te zna da su predmetne čestice ograđene suhozidom a u donjem dijelu gribljom, te da nikad nije čuo da bi itko drugi osim obitelji Baljak polagao prava na predmetne nekretnine.

10. Odredba članka 18. stavak 5. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (Narodne novine, broj: 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 153/09, 90/10, 143/12, 152/14, dalje: ZV) propisuje da se posjed smatra poštenim, osim ako se dokaže suprotno, dok će se prema članku 11. stavku 3. ZV-a posjed smatrati samostalnim, ako se ne dokaže suprotno.

11. Odredbom članka 388. stavak 4. ZV bilo je određeno da se u rok stjecanja dosjelošću nekretnina koje su na dan 8. listopada 1991. bile u društvenom vlasništvu, računa i vrijeme posjedovanja proteklo prije toga dana, no odlukom Ustavnog suda RH od 17. studenog 1999. (Narodne novine, broj 137/99) ta je odredba ukinuta. Ipak, ukinuta odredba članka 388. stavka 4. ZV/96, koja je bila na snazi i u primjeni od 1. siječnja 1997. do stupanja na snagu pravnih posljedica njezinog ukidanja objavom odluke Ustavnog suda u Narodnim novinama, broj 137/99 od 14. prosinca 1999., prema odredbi članka 53. stavka 2. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu Republike Hrvatske (Narodne novine broj: 99/99), te je u tom vremenskom razdoblju mogla proizvesti pravni učinak stjecanja vlasništva dosjelošću, u korist posjednika nekretnine u društvenom vlasništvu ukoliko su najkasnije do njenog ukidanja bile ispunjene sve potrebne pretpostavke koje se odnose na duljinu i kvalitetu posjeda.

12. Prema odredbi članka 29. Zakona o osnovnim vlasničkopravnim odnosima (Sl. SFRJ broj 6/80 i 36/90 – dalje: ZOVO), koji je stupio na snagu 1. rujna 1980., na nekretninama u društvenom vlasništvu pravo vlasništva nije se moglo steći dosjelošću, sve do donošenja Zakona o preuzimanju Zakona o osnovnim vlasničkopravnim odnosima (Narodne novine, broj 53/91, od 08.10.1991.) kad je ta odredba stavljena je izvan snage.

13. Europski sud za ljudska prava u presudama Radomilja i dr. protiv Republike Hrvatske, te Jakeljić protiv Republike Hrvatske, u kojima su tužbe podnesene nakon 17. studenog 1999. kada je Ustavni sud ukinuo odredbe članka 388. stavka 4. ZV, zauzeo je shvaćanje da nije od značaja je li postupak pokrenut prije ili nakon 17. studenog 1999., te da dosjelo na nekretninama u ranijem društvenom vlasništvu

neprekidno teče do 17. studenog 1999. pod pretpostavkama da time nisu povrijeđena prava trećih osoba odnosno da ne postoji suprotstavljeni pravni interes. I Vrhovni sud Republike Hrvatske zauzeo je pravno shvaćanje da kod stjecanja prava vlasništva dosjelošću na stvarima koje su do 8. listopada 1991. bile u društvenom vlasništvu treba računati i vrijeme prije 8. listopada 1991. ako se time ne vrijeđaju prava osoba koja ta prava nisu stekli na temelju odredaba članka 388. stavka 4. ZV, već drugih odredaba istog Zakona. (Rev-x-974/2017 od 7. svibnja 2019.)

14. Odredbom čl. 159. st. 1. ZV propisano da se dosjelošću stječe vlasništvo stvari samostalnim posjedom, te stvari ako taj ima zakonom određenu kakvoću i neprekidno traje zakonom određeno vrijeme, a posjednik je sposoban da bude vlasnikom te stvari, dok iz st. 2. te odredbe proizlazi da samostalni posjednik čiji je posjed nekretnine zakonit, istinit i pošten, stječe je dosjelošću protekom deset godina neprekidnog samostalnog posjedovanja, odnosno, kako propisuje st. 3. protekom deset godina neprekidnog samostalnog posjedovanja, ukoliko mu je posjed barem pošten. St. 4. navedene odredbe propisno je da samostalni posjed stvari u vlasništvu Republike Hrvatske treba trajati neprekinuto dvostruko vrijeme od onog propisanog st. 2. i 3. te odredbe.

15. Odredbom čl. 114. st. 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (Narodne novine broj 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 114/01, 100/04, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 143/12, 152/14 i 81/15 – dalje ZV), a koja odredba određuje što predstavlja pravni temelj stjecanja vlasništva, propisano je da se vlasništvo može steći na temelju pravnog posla, odluke suda, odnosno druge nadležne vlasti, nasljeđivanjem i na temelju zakona.

16. Odredbom čl. 115. ZV propisano je da na temelju valjanog pravnog posla kojemu je cilj stjecanje vlasništva, prelazi vlasništvo s dotadašnjeg vlasnika na stjecatelja.

17. Na temelju dokaza izvedenih u ovom postupku, kako materijalnih tako i personalnih koje je sud cijenio pojedinačno i u međusobnoj svezi, utvrđeno je slijedeće:

-da je raniji posjednik djela kat. čest. 1301, kat. čest. 1308 i kat. čest. 1312 k.o. Lepuri bio djed tužitelja pok. Stevan Baljak, kojeg je za predmetne naslijedio njegov sin Obrad Baljak, dok su Obrada nakon njegove smrti naslijedila njegova djeca ovdje tužitelj Marinko Baljak, Bogdan Baljak, te Zorka Tintor.

- da je tužitelj, utužene nekretnine naknado stekao diobom sa svojom braćom i sestrama, a kasnije darovanjem, od svog sinovca Nevena Tintora, nasljednika Zorke Tintor,

- da su sve nekretnine kako je utvrđeno na uviđaju većim dijelom ograđene starim suhozidom,

- da oko predmetnih nekretnina nije bilo sporova niti osporavanja posjeda kako prednicima tužitelja tako i samom tužitelju.

18. Tako, ovakvim utvrđenjem činjeničnog stanja koje proizlazi iz materijalnih dokaza, kao i iz usuglašanih izjava svjedoka koji su o odlučnim činjenicama identično iskazivala sud je utvrdio da su pravni prednici tužitelja posjed utuženih nekretnina kat. čest. 1301, kat. čest. 1308 i kat. čest. 1312 sve k.o. Lepuri stekli kroz samostalan, pošten i istinit

posjed koji je trajao preko 40 godina i to prije 17. studenog 1999. godine, a koje pravo je poslije nasljeđivanjem, darovanjem, te diobom sa sunasljednicima prešlo upravo na tužitelja, koji je i danas u posjedu tih nekretnina.

19. Slijedom svega naprijed navedenog, na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, i na temelju rezultata cjelokupnog dokaznog postupka, sukladno odredbi čl. 8. ZPP, valjalo je tužbeni zahtjev tužiteljice prihvatiti kao osnovan u cijelosti, te odlučiti kao u izreci ove presude.

20. Odluka o troškovima parničnog postupka temelji je izostala jer tužiteljica nije popisala trošak ovog postupka.

Benkovac, 20. srpnja 2026.

S u t k i n j a
Danijela Števanja

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od petnaest (15) dana. Žalba se podnosi putem ovog suda, pisano u 3 (tri) istovjetna primjerka, a o istoj odlučuje sud drugog stupnja.

DNA:

1. Tužitelju po pun.,
2. Tuženoj po zz

Broj zapisa: **9-3088a-f746e**

Kontrolni broj: **014e4-35096-b746a**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Zadru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.